

וזמות פניהם פנִי אדם. ור��ע הזה שהתרבע, כל הגונים בולמים בו. ארבעה גונים נראים בו חוקרים באربع ארבע. באربعה חוקרים רשותם אוות עלונים ומחותנים. כשהנפרדים הגונים של אותם ארבע, עלים שנים עשר. גון ארבע, גון אדם. גון בן. גון ספריר ירק. גון חור. גון קלוי מפל הגונים. זהו שפטוב (חויקל א) במראה הקשת אשר היה בענן ביום הגשם בן מראה הנגה סביר הוא מראה דמות בבודה. מראה של כל הגונים, וכן את קשתי נמתי בענן.

מה זה קשתי? כמו שנאמר ב يوسف, שפטוב (בראשית ט) ומשב באיתן קשטו, משום שישוף נקרא צדיק. וכן קשטו, זו ברית של הקשת שנכללה בצדיק, שהברית זה עם זה נאה. ומשם שמן היה צדיק, הברית שלו קשת.

ויפואו, מה זה ויפאו? האירו בחמדת הכל, כמו שנאמר מהלים ט) הנחמדים מזhab ומפו רב ומתויקים. הוואר באור עליון בשומר הברית. וכן נקרא יוסף הצדיק. ועל זה הקשת נקרה ברית, פולל זה בזה.

�הר נכבד עליון המראה של כל המראות, מראה פمرאה טמוניים (נ"א טמרא) הגונים הטמוניים. גונים שלא התרגלו. ואין רשות להסתכל בעין בקשת בשנראית בעולם, שלא יתראה קלון בשכינה. וכן גוני הקשת הוא מראה מוץק קשור פמראה בבודה העליון שלא להסתכל.

ובין הארץ ראות הקשת הזו, ברית קדושה, התקימה בקיום. ועל זה והיתה לאות ברית בין אלחים וגוי. זה

כלילן ביה. ובגין כה כתיב וזרמות פניהם פנִי אדם.

זהאי רקיע דארבע כליה גונין כלילן ביה, גלייפין באربع ארבע. באربع גונין אתחזין ביה גלייפין עלאיין ופתחאין. כד מתפרקשאן גונין דאנון ארבע סלקין טריסר. גון ירק. גון סומק. גון חור. גון ספריר דאתכלילו מכל גונין. הדא הוא דכתיב, (חויקל א) במראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם בן מראה הנגה סביר הוא מראה דמות בבודד יי. חיזו דגונין דכלא. ובגין כה את קשתי נתמי בענן.

מאי קשתי, כמה דאתמר ביוסף דכתיב, (בראשית ט) ותשב באיתן קשטו. בגין דיווסף צדיק אקרי, ובגין כה קשטו דא ברית דקשת דאתכליל בצדיק, דברית דא בדא אתאחד. ובגין דنم הוה צדיק, קיימא דיליה קשת.

ויפוז. Mai ויפוז, אנהירו בחרמידו דכלא. כמה דאת אמר (תהלים יט) הנחמדים מזhab ומפו רב ומתויקים. אנהירו בנהירו עלאה כד נטר ברית. ובגין כה אקרי יוסף הצדיק. על דא אקרי הקשת ברית, כליל כה בדא.

זהרא יקרא עלאה חיזו דכל חזו כחיזו טמירים (נ"א טמרא) גונין טמירים. גונין דלא אתכלין. ולית רשו לאסתכלא בעינא בקשת כד אתחזוי בעלמא דלא יתחשוי קלנא בשכינה. וכן גונין דקשת הוא חיזו סוטיפא קטירא כחיזו יקרא עלאה דלא לאסתכלא.

ובין הארץ חמאת להאי קשת קיימא קדיישא, אתקיעמת בקיומה. ועל דא